

Men det er jo i Virkeligheden slet ikke Tilfældet. Spørgsmaalet er, om vi her skulle paalægge Driften Ansvar for dens egne Funktionærer, og det er et Spørgsmaal, som Straffeloven ikke omhandler. — Saa ankede samme ærede Medlem endvidere over, at efter Bestemmelserne i Lovforslaget vilde den fattige Mand rimeligvis i Almindelighed være henvist til at lade sig nøje med den Erstatning, som Statsbanedriften vilde tilbyde ham, og mente, at man for at undgaa dette hellere burde fastsætte et vist Minimum for den Erstatning, vedkommende havde Krav paa. Jeg er ganske enig med det ærede Medlem for Aalborg Amts 2den Valgkreds i, at denne Vej vilde være meget uheldig at benytte og komme ganske i Strid med Lovforslagets Princip. Noget andet er, at man mulig kunde komme ind paa den Vej, som det ærede Medlem for Aalborg Amts 2den Valgkreds antydede, at have i Lovforslaget en Bestemmelse om fri Proces, altsaa ordne Forholdene i Retning af, at der ikke bliver paalagt den erstatningssøgende særlige Udgifter i Anledning af Processen. Det er, tror jeg, den eneste Vej, man i saa Henseende kan gaa, hvis man mener, at Bestemmelsen, som den staar, vil medføre Ulemper. — Jeg skal endnu kun omtale nogle Bemærkninger, der faldt fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns 3dje Valgkreds (Alf. Christensen), hvori han gjorde Rede for de gældende Lovbestemmelser paa dette Omraade og henviste til de Bestemmelser, der gjaldt for det sjællandske Jærnbaneselskab ifølge Kundgørelse af 15de Marts 1845 § 12. Ja, ganske vist, disse Regler gjaldt for det sjællandske Jærnbaneselskab, men det turde dog være megen Tvivl underkastet, hvorvidt man efter de hidtil gældende Regler kunde udvide dem til at gælde hele Statsbaneomraadet. Allerede af den Grund maatte det være Lovgivningsmagten magtpaaliggende at komme til Lovbestemmelser paa hele Statsbaneomraadet. De Bestemmelser, som findes i denne Kundgørelse af 1845, angaa for øvrigt nu ikke længere Godset. For Godsets Vedkommende findes Reglerne nu i Takstloven af 24de April 1896. Naar det ærede Medlem mente, at Domstolene med Hensyn til Fortolkningen af Ordet „Forsørger“ eller med Hensyn til Erstatningen til Forsørgerens efterladte sikkert vilde fortolke Bestemmelserne i Kundgørelsen af 1845 adskilligt videre end Bestemmelserne i Lovforslaget, som det her foreligger, hvis det bliver til Lov, tror jeg, at det ærede Medlem heri tager ganske fejl.

Det forekommer mig ikke, at det ærede Medlem paaviste nogen som helst Hjemmel til at tro, at Domstolene her skulde gaa videre end Begrebet „retlig Forsørgerpligt“ tilsiger. I øvrigt omhandler Kundgørelsen af 1845 jo slet ikke Forholdet mellem den omkomne og hans efterladte.

Jeg tror saaledes, at naar man ser paa Sagen i Forhold til den gældende Lovgivning, betegner Lovforslaget ikke blot en heldig Kodifikation af de gældende Bestemmelser, hvor disse saa end maatte søges, enten i Danske Lovs 3—19—2 eller i ældre Bestemmelser, der ere trufne for det sjællandske Jærnbaneselskab og de private Jærnbaner i de paagældende Koncessioner. Jeg tror, at det i det hele vil være et Fremskridt, og at der ved dette Lovforslag er tilbudt et Grundlag for Erstatning i Tilfælde af Ulykker ved Jærnbaneekørsel, som gaar saa vidt, som den moderne Retsopfattelse kan tilsige at paalægge Staten og private Jærnbaneselskaber en Pligt. Jeg for mit Vedkommende vilde finde det meget betænkeligt at gaa ud over den Ramme, som er dragen i Lovforslaget saaledes, som det er vedtaget af Landstinget. Jeg tillader mig derfor at anbefale det til videre Fremme i dette Ting paa det foreliggende Grundlag. Jeg tror, at hvis man opnaar en Lov, væsentlig overensstemmende med det foreliggende Forslag, vil man virkelig have vundet et godt Skridt frem.

Formanden (Sofus Høgsbro): Folketingsmanden for Maribo Amts 5te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

N. J. Larsen: Jeg vil blot oplyse, at naar jeg har udtalt, at efter min Formening maatte man, naar et Ansvar (som det foreslaaede blev vedtaget, konsekvent gaa videre og drage lignende Virksomheder ind under det strengere Erstatningsansvar, har jeg ikke ment, at det skulde ske paa det foreliggende Lovforslag, men jeg har ment, at det maatte komme som et Krav, man ikke kunde vise fra sig. — Den højtærede Minister har allerede gjort opmærksom paa, at det er en Misforstaaelse af det ærede Medlem for Aalborg (Bramsen), naar han gik ud fra, at jeg vilde begrænse hele Ansvar til 1,000 Kr. Jeg har kun tænkt paa den i § 2 omhandlede Erstatning for Næringstab. — Naar det ærede Medlem for Aalborg tog Ordet for, at der blev meddelt fri Proces i Anledning af Retssager efter § 4, og den højtærede Minister syntes at stille sig imødekommende over for denne Udtalelse, vil